د عبرانيانو په نوم خط

حضرت عيسیٰ کلمة الله دے

١ ﴿١﴾ په تېره زمانه کښې خُدائ پاک زمونږ پلار نيکۀ ته ډېر ځله په مختلفو طريقو د نبيانو په وسيله خبرې وکړې. ﴿٢﴾ خو په دې آخره زمانه کښې هغۀ مونږ ته د خپل زوئ په وسيله خبرې وکړې چا چې هغه د ټولو څيزونو وارث مقرر کړو او د هغۀ په وسيله يې کائنات پيدا کړل. ﴿٣﴾ هغه د خُدائ د جلال مظهر او هغه د خُدائ د ذات تصوير دے او هغه ټول کائنات په خپل زورَور کلام سمبالوی. کله چې هغۀ زمونږ ګناهونه پاک کړل نو په آسمان کښې د قادر مطلق خُدائ ښى لاس ته کښېناستو.

حضرت عيسیٰ د فرښتو نه لوئ دے

﴿٤﴾ نو څنګه چې زوئ د فرښتو نه لوئ دے نو دغه شان د هغۀ نوم د هغوئ نه لوئ دے کوم چې هغۀ ته په ميراث کښې مِلاو شوے دے. ﴿٥﴾ ځکه چې خُدائ پاک کله هم کومې فرښتې ته دا نۀ دی فرمائيلی چې، "تۀ زما زوئ يې، او د نن نه زۀ ستا پلار شوم." او بيا دا چې، "زۀ به د هغۀ پلار يم او هغه به زما زوئ وی." ﴿٦﴾ او بيا چې خُدائ پاک خپل اول پيدا شوے، دُنيا ته راولی نو هغه فرمائی چې، "د خُدائ پاک ټولې فرښتې دې هغۀ ته سجده وکړی." ﴿٧﴾ او د فرښتو په حقله فرمائی چې، "هغه د خپلو فرښتو نه هواګانې جوړوی او د خپلو خادِمانو نه د اور شُغلې جوړوی." ﴿٨﴾ خو خپل زوئ ته فرمائی چې، "اے خُدايه پاکه، ستا تخت به تل تر تله وی او د صداقت امسا ستا د بادشاهۍ امسا ده. ﴿٩﴾ تا د صداقت سره مينه او د شرارت نه نفرت وکړو، په دې وجه خُدائ پاک، يعنې ستاسو خُدائ پاک، تۀ د خوشحالۍ په تېلو د خپلو ملګرو په نسبت زيات مسح کړې." ﴿١٠﴾ او، "اے مالِکه، تا د زمکې بنياد د ازل نه کېښودو او آسمان ستا د لاس کار دے. ﴿١١﴾ هغه به فنا شی خو تۀ به باقی پاتې يې، او هغه ټول به د جامو په شان زاړۀ شی. ﴿١٢﴾ تۀ به هغوئ د زړې چُوغې په شان راونغاړې او د جامو په شان به هغوئ بدل کړے شی. خو تۀ به تل تر تله هم هغه يې او د تل دپاره به قائم دائم يې." ﴿١٣﴾ خو خُدائ پاک فرښتې ته کله هم نۀ دی فرمائيلی چې، "تۀ زما ښى لاس ته کښېنه ترڅو چې زۀ ستا دشمنان ستا د پښو د لاندې چوکۍ جوړ نۀ کړم." ﴿١٤﴾ ولې ټولې فرښتې خِدمت ګزار روحونه نۀ دی کوم چې د هغه خلقو د خِدمت دپاره رالېږلے شوی دی څوک چې د خلاصون وارثان دی؟

لوئ خلاصون

٢ ﴿١﴾ په دې وجه مونږ له په کار دی چې په هغه څۀ ډېر غور وکړُو څۀ چې مونږ واورېدل، نو هسې نه چې مونږ د دې نه لرې لاړ شُو او ونۀ ښوئيږو. ﴿٢﴾ ځکه کوم کلام چې د فرښتو په وسيله ورکړے شوے وو هغه قائم پاتې شو او هرې خطا او نافرمانۍ ته ټيک سزا مِلاو شوه، ﴿٣﴾ نو مونږ څنګه د سزا نه بچ کېدے شُو کۀ مونږ د دې لوئ خلاصون نه بې‌پرواه شُو، د کوم چې اول مالِک اعلان وکړو او بيا هغه خلقو وکړو چا چې هغه واورېدلو؟ ﴿٤﴾ خُدائ پاک هم د خپلو نښو، عجيبه کارونو او قِسما قِسم معجزو په کولو او د خپلې مرضۍ په مطابق د روحُ القُدس د نعمتونو په ويشلو د هغې تصديق وکړو.

د خلاصون بانی

﴿٥﴾ نو خُدائ پاک هغه راتلونکې دُنيا چې مونږ يې بيان کوُو د فرښتو تابع نۀ کړه. ﴿٦﴾ بلکې په صحيفو کښې يو ځائ وئيل شوی دی چې، "انسان څۀ وی چې تۀ پرې نظر ساتې، نو بنيادم څۀ وی چې تۀ يې خيال ساتې؟ ﴿٧﴾ تا هغه د فرښتو نه لږ کم کړے دے او ورته دې د جلال او عزت تاج وربه سر کړے دے. ﴿٨﴾ او تا په هر څيز پوره اختيار ورکړے دے او هر څۀ دې د هغۀ پښو لاندې کړی دی." نو چې خُدائ پاک ټول څيزونه د هغوئ تابع کړل نو هغۀ هيڅ څيز داسې پرې نۀ ښودلو چې هغه يې د هغۀ تابع کړے نۀ وی، خو مونږ تر اوسه ټول څيزونه د هغۀ تابع نۀ وينو. ﴿٩﴾ خو مونږ عيسیٰ ګورو، څوک چې د لږ وخت دپاره د

فرښتو نه کم کړے شو، خو اوس د مرګ د تکلیف تېرولو په وسيله هغۀ ته د جلال او عزت تاج په سر شو، او داسې د خُدائ پاک په فضل هغۀ د ټولو دپاره مرګ وزغملو. ۞ نو خُدائ پاک دا ټول څيزونه د خپل ځان دپاره پېدا کړی دی او د هغۀ په وسيله پېدا شوی دی، نو هغۀ دا مناسب وګڼل چې ډېر زامن په جلال کښې داخل کړی، نو چې د تکليفونو په وسيله د خلاصون بانی کامِل کړی. ۞ ځکه هغه څوک چې پاکوونکے دے او هغوئ څوک چې پاکيږی د ټولو پلار يو دے، نو په هم دې وجه عيسىٰ هغوئ ته په ورور او خور وئيلو نۀ شرميږی. ۞ نو هغه فرمائی چې، "زۀ به خپلو خلقو ته ستا د نوم لوئی بيان کړم، ستا ثناء صِفت به زۀ د جماعت په مينځ کښې وکړم." ۞ او بيا دا چې، "زۀ به په هغۀ باور وکړم." او، "ګوره، زۀ د هغه بچو سره دلته موجود يم چې خُدائ پاک ما ته راکړی دی." ۞ بيا لکه چې د هغۀ بچی انسانان دی، دغه شان عيسىٰ هم انسان شو د دې دپاره چې د مرګ په وسيله هغه څوک چې په مرګ يې قُدرت حاصل وو، يعنې اِبليس، تباه کړی ۞ او هغوئ آزاد کړی څوک چې ټول عُمر د مرګ د ېرې په غلامئ کښې ګرفتار وُو. ۞ ځکه چې په حقيقت کښې هغه د فرښتو دپاره نه، بلکې د اِبراهيم د نسل مدد دپاره راغلو. ۞ هم دغه وجه ده چې عيسىٰ ته په هر لحاظ د خپلو وروڼو په شان جوړېدل په کار وُو چې هغه د خُدائ پاک په خِدمت کولو کښې داسې لوئ اِمام شی چې زړۀ سواندے او وفادار وی، او د خلقو د ګناهونو دپاره د خپل ځان کفاره ورکړی. ۞ ځکه چې هغه په خپله په تکليفونو کښې وآزمائيلے شو نو هغه د دې قابل دے چې د هغوئ مدد وکړی څوک چې آزمائيلے کيږی.

حضرت عيسىٰ د موسىٰ نه لوئ دے

۳ ۞ نو ځکه اے پاکو وروڼو او خويندو، تاسو چې په آسمانی بلنه کښې شريک يئ، په هغه رسول او مشر اِمام عيسىٰ غور وکړئ د چا چې مونږ اِقرار کوُو. ۞ هغه د هغه خُدائ پاک وفادار شو چا چې هغه منتخب کړے وو او لکه څنګه چې موسىٰ د خُدائ پاک په ټول کور کښې وفادار وو. ۞ خو عيسىٰ د موسىٰ نه زيات د جلال لائق دے، لکه څنګه چې د کور جوړوونکے د کور نه زيات عزتمند وی. ۞ ځکه چې د هر يو کور څوک نه څوک جوړوونکے وی، خو د ټولو څيزونو جوړوونکے خُدائ پاک دے. ۞ موسىٰ د خُدائ پاک په ټول کور کښې د خادِم په شان وفادار وو د دې دپاره چې د راتلونکو خبرو ګواهی ورکړی. ۞ خو مسيح د زوئ په حيثيت د خُدائ په کور اختيارمند دے، او مونږ د هغۀ کور يُو کۀ چرې مونږ په هغه اعتماد او فخر قائم پاتې شُو چې د اُميد سره تعلق ساتی.

د خُدائ د خلقو دپاره آرام

۞ په دې وجه څنګه چې روحُ القُدس فرمائی چې، "کۀ تاسو نن ورځ د هغۀ آواز واورئ، ۞ نو خپل زړونه مۀ سختوئ څنګه چې مو د بغاوت په وخت کښې کړی وُو او د آزمېښت په ورځ مو په بيابان کښې کړی وُو، ۞ چرته چې ستاسو پلار نيکۀ زما جاج او آزمېښت وکړو او تر څلوېښتو کالو پورې هغوئ زما کارونه وليدل. ۞ په دې وجه زۀ هغې پيړی ته غصه وم او ما وفرمائيل چې همېشه د دوئ زړونه زما نه لرې شوی دی، او دوئ زما لارې ونۀ پېژندلې. ۞ نو ما په خپله غصه کښې قسم وخوړلو چې، کله به هم هغوئ زما په آرام کښې داخل نۀ شی." ۞ نو وروڼو او خويندو، خبردار شئ، په تاسو کښې دې د چا داسې بد او بې‌ايمانه زړۀ نۀ وی چې د ژوندی خُدائ پاک نه واوړی. ۞ بلکې هره ورځ يو بل له خبردارے ورکوئ، ترڅو چې نن ورځ ده نو چې په تاسو کښې څوک د ګناه د فريب په وجه سخت زړۀ نۀ شی. ۞ ځکه چې مونږ هم د مسيح سره شريک يُو خو کۀ مونږ په خپل اولنی باور تر آخره ټينګ او قائم پاتې شُو. ۞ لکه چې صحيفې فرمائی چې، "کۀ تاسو نن ورځ د هغۀ آواز واورئ، نو خپل زړونه مۀ سختوئ لکه چې تاسو د بغاوت په وخت کښې کړی وُو." ۞ نو اوس دا څوک وو چا چې هغه آواز واورېدو او بيا هم سرکشه شول؟ دا هغوئ ټول نۀ وُو چا چې د موسىٰ په مشرئ کښې مِصر پرېښودو؟ ۞ او خُدائ پاک د چا نه تر څلوېښتو کالو پورې خفه وو؟ ولې دا هغوئ نۀ وُو، چا چې ګناه وکړه او د چا مړی چې په بيابان کښې پراتۀ وُو؟ ۞ او چا ته هغۀ قسم وخوړلو چې، هغوئ به زما په آرام کښې داخل نۀ شی؟ نو دا هغوئ نۀ وُو چا چې نافرمانی وکړه؟ ۞ نو مونږ وليدل چې د بې‌ايمانئ په وجه هغوئ د داخلېدو قابل نۀ شول.

۴ (۱) نو په دې وجه چې د هغهٔ په آرام کښې د داخلېدو وعده لا کولاو ده، نو مونږ په دې يرېږو چې تاسو به هغې ته په رسېدو ناکامه شئ. (۲) ځکه چې زيرے مونږ ته هم د هغوئ په شان راورسېدو، خو هغه کلام چې هغوئ واورېدو هغوئ ته بې فائده ورنهٔ کړه، ځکه چې هغوئ په ايمان کښې د هغوئ سره په اتفاق نهٔ وُو چا چې کلام واورېدو. (۳) او مونږ چا چې ايمان راوړو په هغه آرام کښې داخلېږو لکه څنګه چې خُدائ پاک وفرمائيل چې، ”نو ما په خپله غصه کښې قسم وخوړلو چې، کله به هم هغوئ زما په آرام کښې داخل نهٔ شي،“ کهٔ څهٔ هم چې دا آرام د دُنيا د جوړېدو نه مخکښې تيار شوے وو. (۴) ځکه چې هغهٔ په يوه موقع د اوومې ورځې په حقله داسې وفرمائيل چې، ”او خُدائ پاک په خپلو کارونو پوره کولو سره په اوومه ورځ څهٔ ونهٔ کړل.“ (۵) نو په هم دې ځائ کښې هغه بيا فرمائي چې، ”کله به هم هغوئ زما په آرام کښې داخل نهٔ شي.“ (۶) چا چې په شروع کښې دا زيرے واورېدو نو هغوئ په هغه آرام کښې داخل نهٔ شول ځکه چې هغوئ نافرمانی وکړله، خو بعضې خلق داسې دی چې په دې کښې به داخل شي. (۷) نو بيا خُدائ پاک د دې آرام دپاره يوه خاص ورځ مقرره کړه او د دومره مودې نه پس هغهٔ ورته د داؤد په کِتاب کښې ”د نن ورځ“ وفرمائيل، لکه څنګه چې هغهٔ مخکښې فرمائيلی وُو، ”کهٔ تاسو نن ورځ د هغهٔ آواز واورئ، نو بيا خپل زړونه مهٔ سختوئ.“ (۸) ځکه کهٔ چرې يشوَع هغوئ په آرام کښې داخل کړی وے نو خُدائ پاک به د هغې نه پس د بلې ورځې په حقله ذکر نهٔ وو کړے. (۹) نو بيا د خُدائ پاک د خلقو دپاره د سبت ورځ د آرام ورځ تر اوسه انتظار کوی. (۱۰) ځکه هغه څوک چې د خُدائ پاک په آرام کښې داخل شی، نو هغوئ به هم د خُدائ پاک په شان د خپلو کارونو نه په آرام شی. (۱۱) نو راځئ چې مونږ په هغه آرام کښې د داخلېدو دپاره هر کوشش وکړُو نو چې په مونږ کښې څوک هم د هغوئ په شان د نافرمانۍ په وجه ناکامه نهٔ شُو. (۱۲) بېشکه چې د خُدائ پاک کلام ژوندے او اثرناک او د هرې دوه مخيزې تُورې نه زيات تېرهٔ دے، هغه د انسان د روح او ځان نه تېرېږی او جوړونه د پلو نه جدا کوی او د زړهٔ د خيالونو او ارادو جاج اخلی. (۱۳) او د خُدائ پاک نه يو مخلوق هم پټ نهٔ دے بلکې د هغهٔ د سترګو د وړاندې ټول بربنډ او بېپردې پراتهٔ دی چا ته به چې مونږ حساب ورکوو.

حضرت عيسیٰ مشر اِمام دے

(۱۴) زمونږ داسې لوئ مشر اِمام شته چې د آسمانونو نه تېر شو يعنې عيسیٰ چې د خُدائ پاک زوئ دے، نو راځئ چې مونږ د خپل ايمان په اِقرار ټينګ پاتې شُو. (۱۵) ځکه چې زمونږ داسې مشر اِمام نهٔ دے څوک چې زمونږ په کمزورتياو کښې مونږ سره همدردی ونهٔ کړی بلکې هغه په ټولو خبرو کښې زمونږ په شان وآزمائيلے شو خو بيا هم بېګناه وو. (۱۶) نو راځئ چې مونږ د خُدائ پاک د فضل تخت ته ځان په اعتماد سره ورنزدې کړُو نو چې په مونږ رحم وشی او هغه فضل حاصل کړُو چې د حاجت په وخت زمونږ مدد وکړی.

۵ (۱) هر مشر اِمام د انسانانو نه د دې دپاره منتخب کېږی چې خُدائ پاک ته د خلقو نمائندګی وکړی او د انسانانو د ګناهونو دپاره نذرانې او قربانۍ پېش کړی. (۲) او هغه د دې جوګه دے چې د ناپوهه او ګمراهانو سره په نرمۍ سلوک وکړی ځکه چې په هغهٔ کښې هم هغه شان کمزورتيا شته دے. (۳) نو په دې وجه هغه ضرور د خپلو او هم د خلقو د ګناهونو دپاره قربانی پېش کوی. (۴) او هيڅوک هم په خپله د اِمامت دا عزت نهٔ شی حاصلولے خو صرف د خُدائ پاک په مرضۍ يې حاصلولے شی لکه څنګه چې هارون حاصل کړے وو. (۵) دغه شان مسيح هم د مشر اِمام عزت پخپله حاصل نهٔ کړو بلکې هغهٔ، هغه چا منتخب کړو چا چې ورته فرمائيلی وُو چې، ”تهٔ زما زوئ يې او د نن نه زهٔ ستا پلار شوم.“ (۶) لکه څنګه چې هغه په بل ځائ کښې فرمائي چې، ”تهٔ د مَلِکصِدق په شان تل تر تله اِمام يې.“ (۷) کله چې عيسیٰ په زمکه ژوند تېرولو نو په هغه ورځو کښې هغهٔ په چغو او اوښکو بهېدلو سره خُدائ پاک ته دُعا او مِنت زاری وکړه چا چې هغه د مرګ نه بچ کولے شو، او د هغهٔ دُعا قبوله شوه ځکه چې هغهٔ په پوره توګه خپل ځان خُدائ پاک ته وقف کړے وو. (۸) اګر چې هغه زوئ وو، خو د تکليفونو په تېرولو هغهٔ فرمانبرداری زده کړه. (۹) نو چې هغه کامِل کړے شو نو هغه د خپلو ټولو منونکو دپاره د ابدی خلاصون وسيله وګرځېدو. (۱۰) او هغهٔ د خُدائ پاک د طرفه د مَلِکصِدق په شان مشر اِمام منتخب شو.

د گمراه کېدو خلاف خبردارے

(١١) په دې حقله مونږ سره ډېرې خبرې دی خو دا تشريح کول سخت کار دے، ځکه چې تاسو په پوهېدو کښې سست يئ. (١٢)
نو په دې وخت کښې خو تاسو له اُستاذان کېدل په کار وُو، خو تاسو ته د يو کس ضرورت دے چې د خُدائ پاک د کلام
بنيادی اصُول بيا در زده کړی، نو تاسو ته د ماشوم په شان د پيو ضرورت دے نه چې د سخت خوراک. (١٣) ځکه هر څوک
چې پئ څښی، هغه لا ماشوم وی او د صداقت د کلام تجربه يې نۀ وی. (١٤) خو سخت خوراک د بالغه کسانو دپاره وی ځکه
چې هغوئ په تجربې سره د ښۀ او بد تر مينځه فرق کولے شی.

۶ (١) نو راځئ چې د مسيح په حقله د ابتدائی تعليم خبرې پرېږدو او د بلوغيت په طرف قدم اوچت کړُو. مونږ ته د دې ابتدائی
کارونو د بار بار کولو ضرورت نشته لکه د شرارت اميز عملونو نه توبه کول او په خُدائ پاک ايمان راوړل (٢) او تاسو ته نور
د بپتسمو او لاس کېښودلو او د مړو نه د بيا ژوندی کېدلو او د تل عدالت په حقله د تعليم ورکولو ضرورت نشته. (٣) او کۀ د
خُدائ پاک رضا وی نو مونږ به هم دغه کارونه کوُو. (٤) ځکه چې هغوئ ته دا ناممکنه ده چې بيا توبې ويستلو ته جوړ شی
څوک چې يو ځل رڼا ته راغلی وی، او د آسمانی نعمتونو خوند يې اخستے وی، او په روحُ القُدس کښې شريک شوی وی (٥)
او چې د خُدائ پاک د کلام نېکی او د راتلونکی زمانې د قوتونو مزه يې اخستی وی. (٦) او څوک چې د خُدائ پاک نه واوړی
نو دا ناممکنه ده چې څوک هغوئ بيا توبه ويستلو ته راواړوی نو ځکه چې هغوئ په خپله د خُدائ پاک زوئ په دويم ځل په
سولۍ کوی او په خلقو کښې يې شرموی. (٧) هغه زمکه چې د باران په اوبو سيرابه شی کوم چې په هغې مسلسل ورېږی او د
هغوئ دپاره ښۀ فصل پيدا کوی څوک چې په هغې کښې کرونده کوی، نو هغه زمکه د خُدائ پاک د طرفه برکت مومی. (٨) خو
کۀ دا زمکه ازغی او جاړې زرغونوی نو دا بېفائدې ده او زر به لعنتی شی او د دې اَنجام به سوزول وی. (٩) گرانو دوستانو،
اگر چې مونږ ستاسو په حقله داسې خبرې کوُو خو مونږ په دې باور نۀ يُو چې دا به ستاسو په حقله وی. مونږ په دې خبره
مطمئن يُو چې د خلاصون نه به ښۀ مېوه تاسو ته مِلاو شی. (١٠) ځکه چې خُدائ پاک بې‌اِنصافه نۀ دے، هغه به ستاسو کار او
هغه مينه هېره نۀ کړی چې د هغۀ د نوم د خاطره مو د مقدسينو په خِدمت کولو کښې ښرگنده کړه او اوس يې هم کوئ. (١١) او
مونږ دا غواړو چې په تاسو کښې دې هر يو په پوره اُميد سره تر آخره هم دغه شان کوشش کوی، (١٢) نو د دې دپاره چې تاسو
سست نۀ شئ بلکې د هغوئ په نقش قدم شئ څوک چې د ايمان او صبر په وسيله د لوظ وارثان دی.

د خُدائ پاک پوخ لوظ

(١٣) کله چې خُدائ پاک د اِبراهيم سره لوظ وکړو نو د هغۀ نه بل څوک لوئ نۀ وو چې قسم يې پرې کړے وے نو ځکه هغۀ په
خپل نوم قسم وکړو. (١٤) هغۀ وفرمائيل چې، "زۀ به تا له په رښتيا په برکتونو برکتونه درکوم او ستا اولاد به ډېر زياتوم." (١٥) او
دغه شان اِبراهيم په صبر کولو هغه لوظ حاصل کړو. (١٦) انسانان يقيناً چې د خپل ځان نه په لوئ ځيز قسم خوری او د هغوئ
د هر يو بحث آخری ثبوت د قسم سره وی. (١٧) هم په دې طريقه کله چې خُدائ پاک وغوښتل چې د وعدې وارثانو ته خپل هغه
نۀ بدلېدونکے مقصد نور هم روښانه کړی، نو هغۀ د دې د ضمانت دپاره قسم هم وکړو. (١٨) نو د دې دواړو نۀ بدلېدونکو خبرو
په وجه دا ناممکنه ده چې خُدائ پاک غلط ثابت شی، او مونږ چا چې په هغۀ کښې پناه اخستې ده نو مونږ دې په ډېره زړۀ ورتيا
سره هغه اُميد راتينگ کړُو چې زمونږ په وړاندې دے. (١٩) دا زمونږ اُميد دے او دا زمونږ د ژوند دپاره رښتينے او مضبوط
لنگر دے او دا داسې اُميد دے چې د پردې دننه مقدس مقام ته رسېدلے دے، (٢٠) چرته چې عيسىٰ زمونږ نه وړاندې زمونږ
دپاره لاړو او د تل دپاره د مَلِک‌صِدق په شان مشر اِمام جوړ شو.

د مَلِک‌صِدق د اِمامت طريقه

۷ (١) مَلِک‌صِدق، د شاليم بادشاه او د خُدائ تعالىٰ يو اِمام وو. اِبراهيم چې بادشاهانو له د ماتې ورکولو نه واپس راتلو نو

مَلِکِ‌صدِق سره مِلاو شو نو هغهٔ اِبراهیم له برکت ورکړو. (۲) او بیا هغهٔ ته اِبراهیم د غنیمت لسمه حِصه ورکړه. مَلِکِ‌صدِق د
نوم معنیٰ "د صداقت بادشاه ده" او د شالیم بادشاه معنیٰ "د صُلح بادشاه ده." (۳) هغه بې‌پلاره، بې‌موره، او بې‌نسب‌نامې دے.
او نهٔ د هغهٔ د ژوند شروع او نهٔ آخر شته، خو د خُدائ پاک د زوئ په شان هغه تل تر تله اِمام دے. (۴) وګورئ هغه څومره
عظیم انسان وو تر دې چې د قوم نیکهٔ اِبراهیم ورته د غنیمت د مال لسمه حِصه ورکړه. (۵) او هر څوک چې د لیوی اولاد وی
هغوئ ته به اِمامت ملاویږی او په شریعت کښې هغوئ ته دا حکم دے چې د هغه خلقو نه چې د هغوئ د خپل قوم نه دی هم
لسمه حِصه راغونډه کړی، کهٔ څهٔ هم چې هغوئ د اِبراهیم اولاد هم وی. (۶) خو مَلِکِ‌صدِق د هغوئ د نسب نه جدا وو، هغهٔ د
اِبراهیم نه هم لسمه حِصه راغونډه کړه او مَلِکِ‌صدِق اِبراهیم له برکت ورکړو چا سره چې خُدائ پاک د مخکښې نه وعده کړې
وه. (۷) په دې کښې د بحث خبره نشته چې ورکوونکے د لوئ نه برکت مومی. (۸) او هغه اِمامان څوک چې لسمه حِصه
راټولوی انسانان دی څوک چې مړ کېدونکی دی، خو مَلِکِ‌صدِق د هغوئ نه لوئ دے، ځکه چې مونږ ته وئیلے شوی دی چې
هغه ژوندے دے. (۹) نو مونږ دا وئیلے شُو چې لیوی څوک چې لسمه حِصه راټولوی هغهٔ په خپله د اِبراهیم په وسیله لسمه
حِصه ورکړه. (۱۰) ځکه کله چې مَلِکِ‌صدِق د اِبراهیم سره مِلاو شو نو لیوی لا د خپل نیکهٔ اِبراهیم په وجود کښې وو. (۱۱) نو بیا
کهٔ د لیوی اِمامانو په طریقه خلقو ته شریعت ورکړے شو او د هغوئ د طریقې په مطابق خلق کامِل کېدے شول نو بیا د دې
خبرې څهٔ حاجت وو چې بل اِمام یعنې مَلِکِ‌صدِق دې د هارون په ځائ مقرر کړے شی. (۱۲) ځکه کله چې په اِمامت کښې
بدلون راشی نو بیا دا هم ضروری وی چې شریعت هم بدل کړے شی. (۱۳) نو چې د چا په حقله چې دا خبرې کیږی، هغه د بلې
قبیلې دے د کومې نه چې کله هم چا د قربان‌ګاه خِدمت نهٔ دے کړے. (۱۴) ځکه چې دا ښکاره خبره ده چې زمونږ مالِک د
یهوداه د قبیلې نه پیدا شو او د دې قبیلې په حقله موسیٰ د اِمامت هیڅ ذکر نهٔ دے کړے. (۱۵) دا خبره نوره هم صفا شوه د کله
نه چې یو بل اِمام، لکه د مَلِکِ‌صدِق په شان راښکاره شی، (۱۶) څوک چې د نسبی اصُولو په مطابق نه، بلکې د غیر فانی ژوندون
د قوت په مطابق اِمام مقرر شو. (۱۷) ځکه چې د هغهٔ په حق کښې دا تصدیق شوے دے چې، "تهٔ به د مَلِکِ‌صدِق په شان تل تر
تله اِمام یې." (۱۸) غرض دا چې اولنی احکام یو طرف ته کړے شول ځکه چې دا کمزوری او بې‌کاره وو، (۱۹) ځکه چې
شریعت هیڅ څیز کامِل کړے نهٔ دے، او د هغې په ځائ یو قوی اُمید جوړ کړے شو چې د هغهٔ په وسیله مونږ خُدائ پاک ته
نزدې ورتلے شُو. (۲۰) د هغهٔ تصدیق د قسم سره وشو. نور اِمامان بغیر د قَسم نه مقرر شوی وُو، (۲۱) خو عیسیٰ په قَسم سره
اِمام مقرر کړے شو ځکه چې خُدائ پاک په خپله هغهٔ ته وفرمائیل چې، "مالِک قَسم وخوړو او هغه به د دې نه وروستو نهٔ شی
چې تهٔ به د تل دپاره اِمام یې." (۲۲) هم د دې قسم په وجه عیسیٰ د یوې قوی وعدې ضامن شو. (۲۳) پخوا د رواج په مطابق د
اِمامانو شمېر زیات وو ځکه چې مرګ هغوئ د خدمت کولو په عُهده قائم پرې نهٔ ښودل. (۲۴) خو د عیسیٰ اِمامت ابدی دے
ځکه چې هغه تل تر تله ژوندے دے. (۲۵) نو په دې وجه هغه اوس او همېشه کولے شی چې څوک هم د هغهٔ په وسیله خُدائ
پاک ته راځی هغه هغوئ ته خلاصون ورکولے شی ځکه چې هغه د هغوئ د شفاعت دپاره همېشه ژوندے دے. (۲۶) ځکه چې
مونږ ته هم د داسې مشر اِمام ضرورت دے چې هغه پاک او معصوم او بې‌داغه وی، او د ګناهګارانو نه جدا او د آسمانونو نه
اوچت وی. (۲۷) او هغه دې د نورو مشرانو اِمامانو په شان د دې محتاج نهٔ وی چې هره ورځ اول د خپلو ګناهونو دپاره او بیا د
اُمت د ګناهونو دپاره قربانۍ ورکوی ځکه چې دا کار هغهٔ په یو ځل د ټولو دپاره وکړو کله چې یې خپل ځان قربان کړو. (۲۸) نو
شریعت داسې خلق مشران اِمامان مقرروی چې کمزوری وی، خو د شریعت نه وروستو خُدائ پاک خپل زوئ په قَسم خوړلو
سره اِمام مقرر کړو، څوک چې د تل دپاره کامِل کړے شوے دے.

حضرت عیسیٰ د غوره لوظ مشر اِمام

۸ (۱) اوس چې کومې خبرې مونږ کوُو په هغې کښې د ټولو نه اهمه خبره دا ده چې زمونږ یو داسې مشر اِمام دے څوک چې
په آسمانونو کښې د قادر مطلق خُدائ د تخت ښی لاس ته ناست دے. (۲) هغه په هغه مقدس ځائ او هغه حقیقی خېمې کښې
خادِم دے چې انسان نهٔ بلکې مالِک خُدائ ودرولې ده. (۳) ځکه چې هر مشر اِمام د نذرانو او قربانو ورکولو دپاره مقرر دے،
نو په کار دی چې زمونږ د اِمام سره هم د ورکولو دپاره څهٔ وی. (۴) کهٔ هغه په زمکه وے نو هغه به اِمام نهٔ وے، ځکه چې نور

اِمامان شته دے چې د شريعت په مطابق نذرانې پېش کړی. ﴿٥﴾ هغوئ چې په مقدس ځائ کښې عبادت کوی، نو هغه د هغه
آسمانی عبادت نقل او تصوير دے. ځکه چې موسیٰ کله خېمه ودروله نو هغهٔ ته دا هدايت ورکړے شُو چې، "ګوره چې دا د
هغې نقشې په مطابق جوړه کړې چې کومه ما درته په غرهٔ باندې ښودلې ده." ﴿٦﴾ خو کوم خدمت چې عيسیٰ ته ورکړے شوے
دے د زوړ لوظ نه د هغهٔ مينځګړتوب ډېر زيات بهتر دے ځکه چې دا لوظ د ښهٔ وعدو په بنياد شوے دے. ﴿٧﴾ ځکه چې کهٔ
اولنے لوظ بېنقصه وو نو بيا به د دوېم لوظ ضرورت نهٔ پېښېدو. ﴿٨﴾ خو خُدائ پاک په خلقو کښې نقصان پېدا کړو او هغهٔ
وفرمائيل، "مالِک فرمائی چې هغه وخت راروان دے چې زهٔ به د اِسرائيل او د يهوداه د خلقو سره يو نوے لوظ وکړم. ﴿٩﴾ دا
به د هغه لوظ په شان نهٔ وی کوم چې ما د هغوئ د پلار نيکهٔ سره کړے وو کله چې ما هغوئ د لاس نه ونيول او د مِصر نه مې
بهر وويستل، ځکه چې هغوئ ما سره کړے لوظ مات کړو. نو زهٔ به هم د هغوئ څهٔ پرواه نهٔ کوم، مالِک فرمائی. ﴿١٠﴾ خو دا
هغه نوے لوظ دے کوم به چې زهٔ پس د دې نه د بنی اِسرائيلو د قبيلې سره وکړم، زهٔ به خپل شريعت د هغوئ په مازغو کښې
واچوم او د هغوئ په زړونو باندې به يې وليکم. زهٔ به د هغوئ خُدائ پاک يم او هغوئ به زما خلق وی. ﴿١١﴾ نور به د هغوئ نه يو
کس هم خپل ګاونډی ته، او يا خپل ورور ته دا تعليم نهٔ ورکوی چې مالِک خُدائ وپېژنه، ځکه چې د وړو نه واخله تر لويو پورې
به هغوئ ټول ما پېژنی. ﴿١٢﴾ ځکه چې زهٔ به د هغوئ په قصورونو رحم کوم او زهٔ به نور د هغوئ ګناهونه هيڅکله نهٔ يادوم." ﴿١٣﴾
کله چې خُدائ پاک د نوې لوظ خبرې وکړې نو اولنے يې منسوخ کړو، او کوم څيز چې منسوخ او زوړ شی هغه به زر فنا شی.

دُنياوی او آسمانی عبادتخانې

٩ ﴿١﴾ غرض دا چې په اولنی لوظ کښې هم د عبادت او د زمکنی عبادتخانې هدايت وو. ﴿٢﴾ نو يوه خېمه جوړه کړے شوه
چې په اوله حِصه کښې ډيوټ، مېز او پېش کړے شوې روټۍ وې، چې ورته مقدس ځائ وائی. ﴿٣﴾ او د دوېمې پردې نه
وروستو هغه خېمه وه چې ورته زيات مقدس ځائ وائی. ﴿٤﴾ په هغې کښې د سرو زرو د خوشبو قربانګاه او د لوظ صندوق
وو چې په څلورو واړو طرفو يې سرهٔ زر لګېدلی وُو. په دې کښې د من نه ډک يو د سرو زرو منګے، او د هارون زرغونه شوې
امسا، او د کاڼو تختۍ چې پرې حُکمونه ليکلے شوی وُو. ﴿٥﴾ د لوظ صندوق دپاسه د وزرو والا مخلوق جوړ شوی وُو چې د
کفارې په تخت يې سورے کړے وو. موږ اوس دا خبرې په نور تفصيل نهٔ شُو بيانولے. ﴿٦﴾ هر کله چې دا څيزونه دغه شان
تيار کړے شول نو اولنۍ خېمې ته به اِمامان هميشه وخت په وخت ورننوتل او خپل د عبادت کار به يې کولو. ﴿٧﴾ خو دوېمې
ته صرف مشر اِمام په ټول کال کښې يو ځل ورتلو، او بغېر د هغه وينې نه نهٔ ورتلو چې هغهٔ د ځان دپاره او د اُمت د ناپوهۍ د
ګناهونو دپاره پېش کوله. ﴿٨﴾ په دې طريقه روحُ القُدس دا اِشاره کوی چې تر اوسه پورې زيات مقدس ځائ ته لار خلاصه
شوې نهٔ ده لا ترڅو چې پخوانۍ خېمه ولاړه وه. ﴿٩﴾ دا خېمه د موجوده زمانې يو مِثال دے او په دې کښې داسې نذرونه او
قربانۍ ورکړے شوې چې په هغې د عبادت کوونکی ضمير پاک کولے نهٔ شو. ﴿١٠﴾ بلکې د هغوئ تعلق تش د خوراک څښاک
او د پاکېدو تر مختلفو رسمونو پورې وو. دا احکامات تر هغې پورې مقرر دی ترڅو چې هغه وخت راشی چې هر څهٔ صحيح
کړی. ﴿١١﴾ خو کله چې مسيح د ښو څيزونو دپاره د مشر اِمام په طور راغے نو هغهٔ په هغه لويه او کامله خېمه کښې خِدمت
وکړو، چې انسان هغه خېمه نهٔ ده جوړه کړې او نهٔ هغه د دې دُنيا ده. ﴿١٢﴾ هغه يو ځل د ټولو دپاره زيات مقدس ځائ ته ننوتو،
د چېلو او سخو وينو سره نه بلکې په خپله وينه يې دغه رنګ ابدی خلاصون زمونږ دپاره حاصل کړو. ﴿١٣﴾ کهٔ چرې د چېلو او
غوَيانو په وينو نوستلو او د سخو په ايرو سره ناپاک خلق او د هغوئ بدنونه پاک کولے شی، ﴿١٤﴾ نو د مسيح په وينه به لا نور
څومره پاک شی، چا چې د ابدی روح په وسيله خپل ځان خُدائ پاک ته د بېعيبه قربانۍ په طور پېش کړو، چې هغه زمونږ
ضمير شرارت اميز عملونو نه پاک کړی او چې مونږ د ژوندی خُدائ پاک عبادت وکړُو. ﴿١٥﴾ په دې وجه مسيح د نوی لوظ
مينځګړے دے. نو مقصد يې دا دے چې څوک خُدائ پاک بللی دی چې هغوئ هغه وعده کړے شوے ابدی ميراث حاصل
کړی، ځکه چې کومه قربانی چې مسيح ورکړه هغې هغوئ د هغه اولنی لوظ د خطاګانو نه آزاد کړل. ﴿١٦﴾ ځکه چرته چې
وصيت دے هلته د وصيت کوونکی مرګ ثابتول هم ضروری دی، ﴿١٧﴾ ځکه چې وصيت د مرګ نه پس جاری کيږی او ترڅو
چې وصيت کوونکے ژوندے وی تر هغې دا وصيت نهٔ جاری کيږی. ﴿١٨﴾ هم دغسې اولنے لوظ هم بغېر د وينې نه نهٔ وو شوے.
﴿١٩﴾ ځکه چې کله موسیٰ ټول اُمت ته د شريعت هر يو حُکم واورولو نو هغهٔ د سخو او چېلو وينه د اوبو او سرې وړۍ او د

ویلنې سره راواخسته او په خپله یې په هغه کِتاب او په ټول اُمت ونوسټله، ۲۰ او هغهٔ وفرمائیل چې، "دا د هغې لوظ وينه ده د کوم حُکم چې خُدائ پاک تاسو له درکړے دے." ۲۱ او هم دغه شان هغهٔ په خېمه کښې او په عبادت کښې استعمالېدونکو ټولو څيزونو باندې وينه ونوسټله. ۲۲ په حقيقت کښې ټول څيزونه د شريعت په مطابق وينه پاکوی، او بغېر د وينې د توپولو نه د ګناهونو معافی نهٔ کيږی.

د حضرت عيسىٰ مسيح په قربانۍ ګناه ختميږی

۲۳ د آسمانی څيزونو نمونې دپاره دا ضروری وه چې هغه په دې طريقه پاک کړے شی، خو آسمانی څيزونو ته په خپله د دې نه د ښې قربانۍ ضرورت دے. ۲۴ ځکه چې مسيح هغه مقدس ځائ ته ورداخل نهٔ شو چې په انسانی لاسونو جوړ وو چې د حقيقی عبادتخانې نقل وو، بلکې هغه په خپله په آسمان کښې داخل شو چې د خُدائ پاک په حضور کښې زمونږ دپاره حاضر شی. ۲۵ هغه آسمان ته د خپل ځان د بار بار قربانۍ پېش کولو دپاره داخل نهٔ شو څنګه چې مشر اِمام په زمکه باندې کال په کال هغه زيات مقدس ځائ ته د ځناورو د وينې سره ورننوځی. ۲۶ ځکه چې داسې به هغهٔ د دُنيا د پېدايښت نه دا تکليف بيا بيا زغملو. خو داسې نهٔ ده هغه اوس په يو ځل د زمانې په آخر د ټولو دپاره راښکاره شو چې د خپلې قربانۍ په وسيله ګناه ختمه کړی. ۲۷ او لکه چې څنګه د بنی آدم دپاره يو ځل مړ کېدل مقرر دی، او د هغې نه پس به عدالت ته ورانديږ کيږی، ۲۸ نو مسيح هم هغه شان يو ځل د ډېرو خلقو د ګناه وړلو دپاره قربان شوے دے. نو دوېم ځل چې هغه ښکاره شی نو د ګناه د قربانۍ دپاره نه، بلکې د هغوئ د دپاره څوک چې په ډېره مينه د هغهٔ اِنتظار کوی.

۱۰ ۱ ځکه چې شريعت صرف د راتلونکو ښو څيزونو سورے دے او د هغه حقيقی څيزونو اصلی شکل نهٔ دے، او کومې قربانۍ چې هر کال بې‌ناغې کولے شی دا کله هم هغه خلق کاملولے نهٔ شی څوک چې د خُدائ پاک عبادت کوی. ۲ کهٔ چرې هغوئ مکمل پاکوالے ورکولے شو، نو دا قربانۍ به ختمې شوې وې او عبادت کوونکی به يو ځل د تل دپاره پاک شوی وُو نو بيا به هغوئ خپل ځان ګناه ګار نهٔ ګڼلو. ۳ بلکې دا قربانيانې هر کال ګناهونه رايادوی. ۴ ځکه چې دا ممکنه نهٔ ده چې د غوَيانو او چېلو وينه ګناهونه لرې کړی. ۵ ځکه خو کله چې مسيح دُنيا ته راغلو نو هغهٔ وفرمائيل چې، "تا قربانۍ او نذرانه خوښه نهٔ کړه بلکې تا زما دپاره يو بدن تيار کړو. ۶ په سوزېدلې نذرانه او د ګناه په نذرانه تهٔ خوشحاله نهٔ وې. ۷ بيا ما وفرمائيل، وګوره خُدايه پاکه، زهٔ راغلم چې ستا مرضی پوره کړم، اے خُدايه پاکه، د کِتاب مقدس په پاڼو کښې يې زما په حقله دا ليکلی دی." ۸ مسيح اول وفرمائيل چې، "نهٔ خو تا قربانۍ او نذرونه او پوره سوزېدونکې نذرانې او د ګناه نذرانې خوښې کړې او نهٔ په هغې خوشحاله شوے وې" کهٔ څهٔ هم چې دا قربانۍ د شريعت په مطابق پېش کيږی. ۹ او بيا هغهٔ دا وفرمائيل چې، "وګوره، زهٔ راغلم چې ستا مرضی پوره کړم." هغه اولنۍ قربانۍ ځکه منسوخ کوی چې دوېمه قربانۍ هغه ځائ ونيسی.
۱۰ او د خُدائ پاک د مرضۍ په وسيله مونږ د عيسیٰ مسيح د بدن د يو ځل قربانېدو په وجه د همېشه دپاره پاک کړے شُو.
۱۱ او هر يو اِمام روزانه د هغهٔ خدمت کښې ولاړ وی او هم هغه يو رنګ قربانۍ بيا بيا پېش کوی کومې چې هيڅکله هم ګناهونه نهٔ شی ختمولے. ۱۲ خو کله چې مسيح د همېشه دپاره د ګناهونو د ختمولو دپاره يوه قربانۍ ورکړه نو بيا هغه د خُدائ پاک ښی لاس ته کښېناستو. ۱۳ او د هغه وخت نه په دې انتظار دے چې د هغهٔ دشمنان د هغهٔ د پښو د لاندې کړے شی. ۱۴ ځکه چې هغه د يوې قربانۍ ورکولو په وسيله هغوئ د همېشه دپاره کامِل کړل څوک چې پاک کړے شوی دی. ۱۵ او روحُ القُدس هم مونږ ته دغه ګواهی راکوی ځکه چې هغه فرمائی چې، ۱۶ "خو دا هغه نوے لوظ دے کوم به چې زهٔ پس د دې نه د بنی اِسرائيلو د قبيلې سره وکړم، زهٔ به خپل شريعت د هغوئ په مازغو کښې واچوم او د هغوئ په زړونو باندې به يې وليکم." ۱۷ او بيا دا هم فرمائی چې، "زهٔ به د هغوئ ګناهونه او بې‌شرعې کارونه نور بيا کله هم ياد نهٔ کړم." ۱۸ او چې د هغوئ معافی شوې ده نو بيا نور د ګناهونو دپاره د قربانۍ پېش کولو حاجت نشته.

نصيحت او خبردارے

۱۹ نو په دې وجه اے ورورو او خوېندو، مونږ د عيسیٰ د وينې په سبب زيات مقدس ځائ ته په اطمينان سره ورننوځُو. ۲۰

هغهٔ د خپل مرگ په وسیله د ژوندون دپاره یوه نوې لار د پردې د مینځ نه کولاو کړه، (٢١) نو ځکه چې مونږ سره لوئ اِمام دے
څوک چې د خُدائ پاک د کور مختیار دے، (٢٢) نو راځئ چې د زړهٔ د اخلاصه او په پوره باور سره د خُدائ پاک په حضور
کښې داخل شُو. ځکه چې زمونږ په گناه گار ضمیر د مسیح وینه نوستلے شوې ده چې مونږ پاک کړی، او زمونږ بدن په پاکو
اوبو سره وینځلے شوے دے. (٢٣) راځئ چې مونږ د خپل اُمید په اقرار کولو بغېر د یرېدو نه کلک ودرېږو ځکه چا چې لوظ
کړے دے هغه وفادار دے. (٢٤) او راځئ چې سوچ وکړُو چې څنگه یو بل ته د مینې او نېکو کارونو د کولو ترغیب ورکوو. (٢٥)
او چې مونږ په خپلو کښې د جماعت د راټولېدو نه منع نهٔ شُو څنگه چې د ځینو خلقو عادت دے، بلکې یو بل له ډاډگیرنه
ورکړئ، او څنگه چې تاسو د مالِک ورځ په رانزدې کېدو وینئ. (٢٦) کهٔ چرې مونږ د حق د پېژندلو نه پس هم قصداً گناهونه
کوُو نو بیا زمونږ د گناهونو دپاره د یوې قربانۍ هم څهٔ فائده نشته. (٢٧) خو یو یرووونکے عدالت او غضبناک اور پاتې دے چې
د خُدائ پاک مخالفین به وسوزوی. (٢٨) هر څوک هم چې د موسیٰ شریعت نهٔ منی هغه به د دوو یا درېو گواهانو په گواهۍ بغېر
د څهٔ رحم نه هلاک کړے شی، (٢٩) نو تاسو سوچ وکړئ چې هغوئ به د څومره زیاتې سزا لائق وگرځی چا چې د خُدائ پاک
زوئ سپک گڼلے وی، او د لوظ وینه چې هغوئ پرې پاک شوی وُو د هغې بې‌حرمتی کړی وی، او د فضل د روح بې‌عزتی یې
کړی وی؟ (٣٠) ځکه چې مونږ هغه پېژنو چا چې فرمائیلی دی چې، "بدل اخستل زما کار دے، بدل به زهٔ اخلم،" او بیا دا چې،
"مالِک به د خپل اُمت عدالت کوی." (٣١) د ژوندی خُدائ پاک په لاسونو کښې ورتلل ډېره هیبتناکه خبره ده. (٣٢) خو هغه
اولنۍ ورځې رایادې کړئ کله چې د خُدائ پاک نُور په تاسو وځلېدو، نو تاسو په سخت وخت کښې مصیبتونه وزغمل او قائم
پاتې شوئ. (٣٣) تاسو په څو څو کرَته بې‌عزته او د مصیبتونو په وجه د خلقو تماشه شوئ، او کله کله تاسو د هغوئ په بد
سلوکۍ کښې هم مدد وکړو چا چې دا مصیبتونه زغمل، (٣٤) د قېدیانو سره تاسو همدردی وکړه، او تاسو د خپل مال لوټ کېدل
په خوشحالۍ سره منظور کړل، ځکه چې تاسو په دې پوهه وئ چې تاسو سره یو بهتر او د تل میراث دے. (٣٥) نو په دې وجه
خپله زړهٔ ورتیا مهٔ پرېږدئ ځکه چې د دې ډېر اجر دے. (٣٦) نو تاسو ته د صبر ضرورت دے نو چې کله تاسو د خُدائ پاک
مرضی پوره کړئ نو تاسو به دا لوظ کړے شوی څیزونه حاصل کړئ. (٣٧) ځکه، "اوس ډېر لږ وخت دے چې څوک چې
راتلونکے دے هغه به راشی او ایسار به نهٔ شی. (٣٨) څوک چې صادق وی هغه به په ایمان پائی. او زما زړهٔ د هغوئ نه
خوشحاله نهٔ دے څوک چې د ایمان نه وروستو کېږی." (٣٩) خو مونږ هغه خلق نهٔ یُو څوک چې ایمان نه وروستو شی او بیا
هلاک شی، خو مونږ وفادار خلق یُو څوک چې به بچ شی.

د ایمان لوئ مثالونه

١١ (١) نو ایمان دا دے چې په هغه څیزونو باور وکړُو چې د کوم په اُمید یُو، او په نالیدلو څیزونو یقین وکړُو. (٢) په
حقیقت کښې زمونږ مشرانو د ایمان په وسیله د خُدائ پاک قبولیت حاصل کړو. (٣) د ایمان په وسیله مونږ ته پته ده چې
عالمونه د خُدائ پاک په کلام جوړ شوی دی، نو چې څهٔ په نظر راځی هغه د هغه څیزونو نه جوړ شوی دی کوم چې په نظر نهٔ
ښکاری. (٤) د ایمان په وسیله د خُدائ پاک دپاره هابیل د قائِن نه بهتره قربانی پېش کړه، او هم د دې په وسیله هغه د صادق په
توگه منظور شو، او خُدائ پاک په خپله د هغهٔ قربانی قبوله کړه، هغه مړ هم شو، خو د خپل ایمان په وسیله هغهٔ زمونږ دپاره یو
مثال پېش کړو. (٥) د ایمان په وسیله حنوک مړ نهٔ شو بلکې آسمان ته ژوندے پورته کړے شو. هغه هیچا ونهٔ موندلو ځکه چې
خُدائ پاک هغه بره اوچت کړے وو، ځکه چې د هغهٔ د پورته کېدو نه مخکښې دا گواهی ورکړے شوه چې د هغهٔ نه خُدائ پاک
راضی دے. (٦) او بغېر د ایمان نه د خُدائ پاک خوشحالول ناممکن دی، ځکه چې څوک خُدائ پاک ته راځی هغوئ ته په دې
ایمان راوړل په کار دی چې هغه موجود دے او چې څوک هغه لټوی، هغوئ ته اجر ورکوی. (٧) د ایمان په وسیله نوح د هغه
څیزونو په باب کښې چې تر هغه وخته په نظر نهٔ راتلل، هدایت وموندو او د خپل خاندان د بچ کولو دپاره یې کِشتۍ جوړه کړه.
هغهٔ د خپل ایمان په وسیله ټوله دُنیا مجرمه کړه او د هغه صداقت وارث شو چې د ایمان په سبب وو. (٨) د ایمان په وسیله
کله چې اِبراهیم وبللے شو نو هغه حُکم یې ومنلو او هغه ځائ ته لاړو کوم چې هغهٔ ته په میراث کښې ملاوېدونکے وو، او ورته
دا پته نهٔ وه چې چرته روان دے خو بیا هم د خپل مُلک نه روان شو. (٩) او د ایمان په وسیله په هغه مُلک کښې د مسافرو په

شان دېره شو د کوم چې ورسره لوظ شوی وو، او سره د اِسحاق او يعقوب چې هغوئ هم په هغه لوظ وارثان وُو، په خېمو کښې اوسېدل. ۞۱۰ ځکه چې اِبراهيم د هغه مضبوط ښار ليدو اُميد ساتلو چې د منصوبې ماهر او جوړوونکے يې خُدائ پاک دے. ۞۱۱ هم د ايمان په وسيله ساره د ماشوم پېدا کولو طاقت وموندو، اګر کۀ هغه ډېره بوډۍ او شنډه هم وه خو د هغې دا ايمان وو چې خُدائ پاک به خپل لوظ پوره کوی. ۞۱۲ نو په دې وجه بيا د يو سړی نه چې د مړی په شان وو، چې په آسمان کښې څومره ستوری دی او چې د سمندر په غاړه څومره شګې دی بېشمېره اولاد پېدا شو. ۞۱۳ هغه ټول خلق مړۀ شول د چا چې تر مرګ پورې د خُدائ پاک په ورکړے شوی لوظ ايمان وو. هغوئ ته هغه څۀ مِلاو نۀ شو د کوم څيز چې لوظ شوے وو خو هغوئ د لرې نه دا وليدو او ورته خوشحاله شول. هغوئ دا خبره قبوله کړه چې په زمکه هغوئ مسافر او غېر مُلکيان وُو. ۞۱۴ ځکه چې کوم خلق دغه شان خبرې کوی، د هغوئ نه د دې خبرې پته لګی چې هغوئ د خپل مُلک په تلاش کښې دی. ۞۱۵ کۀ هغوئ د هغه مُلک ارمان کولو د کوم نه چې هغوئ راوتلی وُو، نو هغوئ ته د واپس تللو موقع وه. ۞۱۶ خو په حقيقت کښې هغوئ د يو بهتر ځائ، يعنې د آسمانی مُلک په تلاش کښې وُو، نو ځکه خُدائ پاک په دې نۀ شرمېږی چې د هغوئ خُدائ پاک دې وبللے شی، نو هغۀ هغوئ له يو ښار تيار کړے دے. ۞۱۷ هم د ايمان په وسيله اِبراهيم د آزمېښت په وخت اِسحاق د قربانۍ په توګه پېش کړو. اِبراهيم چا سره چې خُدائ پاک لوظونه کړی وُو هغه دې ته تيار شو چې خپل يکی يو زوئ قربان کړی، ۞۱۸ کۀ څۀ هم چې خُدائ پاک فرمائيلی وُو، "چې هم د اِسحاق نه به ستا نسل قائم وی." ۞۱۹ ځکه چې د اِبراهيم په دې ايمان وو چې خُدائ پاک د مړو نه د بيا ژوندی کېدلو قدرت لری، نو څنګه چې هغۀ وئيل نو هم هغسې يې هغه د مړو نه بيا ژوندے وموندلو. ۞۲۰ هم د ايمان په وسيله اِسحاق يعقوب او عِيسو دواړو ته د مستقبل برکت ورکړو. ۞۲۱ هم د ايمان په وسيله يعقوب چې کله مړ کېدو د يوسف وړو زامنو ته يې برکت ورکړو او د خپلې امسا په سر يې د تکيه کولو سره سجده وکړه. ۞۲۲ هم د ايمان په وسيله کله چې د يوسف مرګ نزدې شو نو د بنی اِسرائيلو د مِصر نه د وتلو هدايت يې وکړو او د خپلو هډوکو د ښخولو په حقله يې حُکم ورکړو. ۞۲۳ هم د ايمان په وسيله د موسیٰ مور پلار د هغۀ د پېدايښت نه پس تر درېو مياشتو پورې هغه پټ وساتلو ځکه چې هغوئ وليدل چې ماشوم ښکلے دے او هغوئ د بادشاه د حُکم نه ونۀ يرېدل. ۞۲۴ د ايمان په وسيله موسیٰ چې کله لوئ شو نو د فِرعون د لور د زوئ بللو نه يې اِنکار وکړو. ۞۲۵ هغۀ د عارضی ژوندون د يو څو ورځو عېش عشرت او ګناه په ځائ د خُدائ پاک د اُمت سره د بد سلوک زغمل زيات خوښ کړل. ۞۲۶ هغۀ د مسيح دپاره بد سلوک زغمل د مِصر د خزانو نه لوئ دولت وګڼلو ځکه چې د هغۀ نظر په لوئ اجر حاصلولو وو. ۞۲۷ هم د ايمان په وسيله موسیٰ مِصر پرېښودو او د بادشاه د قهر نه ونۀ يرېدو، او خپل سفر يې جاری وساتلو ځکه چې د هغۀ نظر په ناليدلی خُدائ پاک باندې وو او پرې قائم پاتې شو. ۞۲۸ هم د ايمان په وسيله موسیٰ بنی اِسرائيلو ته د فسح اختر کولو حکم وکړو او د دروازو په دُرشلونو باندې يې په وينه نوستلو عمل وکړو د دې دپاره چې د مرګ فرښته د دوئ اول پېدا شوی زامن هلاک نۀ کړی. ۞۲۹ او د ايمان په وسيله بنی اِسرائيل په بحرِقُلزم داسې پورې وتل لکه چې په وُچه زمکه، خو کله چې مِصريانو د پورې وتو کوشش وکړو نو غرق شول. ۞۳۰ هم د ايمان په وسيله د يريحو ښار دېوالونه د بنی اِسرائيلو تر اوو ورځو پورې ګېرچاپېره تاوېدلو نه پس راوغړېدل. ۞۳۱ هم د ايمان په وسيله راحب کنجره د نافرمانو سره هلاکه نۀ شوه ځکه چې هغې اِسرائيلی جاسوسان په خير قبول کړی وُو. ۞۳۲ او نور زۀ څۀ ووايم؟ ځکه دومره وخت راسره نشته چې د جدعون، برق، سمسون، جفتاه، داؤد، سموئيل او د نورو نبيانو حال بيان کړم. ۞۳۳ هغوئ د ايمان په وسيله بادشاهۍ فتح کړې، د عدل او اِنصاف حکومت يې قائم کړو او هغه لوظونه چې خُدائ پاک کړی وُو وې موندل، د زمرو خولې يې بندې کړې، ۞۳۴ د اور تاو يې بند کړو، او د تُورې د مخ نه بچ شول. هغوئ په کمزورتيا کښې طاقت حاصل کړو، په جنګ کښې طاقتور شول او د غېرو مُلکونو فوجونه يې په تېښته کړل. ۞۳۵ ښځو خپل مړی بيا ژوندی وموندل. ځينو په ځان وهل ټکول تير کړل، رهائی يې منظوره نۀ کړه، د دې دپاره چې هغوئ ته بهتر قيامت حاصل شی. ۞۳۶ په ځينو پورې يې ټوقې وکړې، په کوړو يې ووهل، او څۀ يې په زنځيرونو وتړل او په قېد کښې يې واچول. ۞۳۷ ځينې يې سنګسار کړل، او په اره يې وخيرل، په تُورو يې مړۀ کړل، د ګډو بيزو څرمنې يې اغوستې وې، په محتاجۍ، په مصيبت، د بد سلوکۍ په حالت کښې سرګردانه ګرځېدل. ۞۳۸ دُنيا د هغوئ لائقه نۀ وه، هغوئ په دشتو، غرونو او د زمکې په غارونو او سوړو کښې هواګير وګرځېدل. ۞۳۹ د خپل ايمان په وجه د هغوئ ټولو ښۀ تعريف وشو، خو هغه څۀ ورته مِلاو نۀ شول د کوم چې ورسره لوظ شوے وو. ۞۴۰ نو خُدائ پاک زمونږ دپاره يوه ښۀ منصوبه جوړه کړې وه، هغه دا چې زمونږ سره به هغوئ کامِل کړے شی.

د خُدائ پاک تربيت ورکول

۱۲ (۱) نو په دې وجه بيا چې د ګواهانو دومره لويه ګڼه زمونږ نه چاپېره ده نو راځئ چې مونږ هم هر يو پيټے او هغه ګناه
چې مونږ په آسانۍ سره انښلوی د ځان نه لرې کړُو، او راځئ چې په هغه منډه کښې په صبر سره وزغلو چې مونږ له مقرر ده.
(۲) او عيسیٰ چې د ايمان بانی او کاملونکے دے هغۀ ته وګورو چا چې د خوشحالۍ حاصلولو دپاره د سولۍ مرګ وزغملو او
د دې په بې‌عزتۍ ونۀ شرمېدلو او د خُدائ پاک د تخت په ښی لاس کښېناستو. (۳) په هغه چا غور وکړئ چا چې د ګناهګارانو
خلقو دومره مخالفت وزغملو، نو چې تاسو ستړی او بې‌همته نۀ شئ. (۴) ستاسو د ګناه خلاف جنګ کښې تاسو لا تر اوسه دې
حد پورې نۀ يئ رسېدلی چې په کښې ستاسو وينه تويه شوی وی. (۵) او تاسو هغه نصيحت هېر کړے دے چې تاسو له د زامنو
په شان په دې ټکو درکړے شو چې، ”زما زويه، د مالِک تنبيه سپکه مۀ ګڼه، چې هر کله چې هغه تا ملامتوی، نو بې‌زړۀ کېږه مه.
(۶) ځکه چا سره چې مالِک خُدائ مينه کوی نو د هغۀ تنبيه هم کوی. او هغه هر هغه چا له سزا هم ورکوی چې هغه يې د خپل
زوئ په توګه قبول کړی.“ (۷) تاسو تنبيه وزغمئ، خُدائ پاک تاسو سره د زامنو په شان سلوک کوی. پلار د هر يو زوئ تنبيه
کوی. (۸) او کۀ تاسو له هغه تنبيه درنۀ کړے شی په کومه کښې چې ټول بچی شريک دی نو تاسو حراميان شوئ، نه چې
زامن. (۹) د دې نه علاوه زمونږ انسانی پلاران څوک چې مونږ تنبيه کوی نو په دې وجه مونږ د هغوئ عزت کوُو. نو مونږ به د
دې نه څومره زياته د هغه چا تابعداری کوُو څوک چې زمونږ روحانی پلار دے او مونږ له ژوند راکوی؟ (۱۰) هغوئ خو د لږ
وخت دپاره د خپلې پوهې په مطابق زمونږ تنبيه کوی، خو د خُدائ پاک تنبيه کول زمونږ د فائدې دپاره دی ترڅو چې مونږ د
هغۀ په پاکوالی کښې شامل شُو. (۱۱) همېشه په تنبيه کولو کښې مزه نۀ وی بلکې هغه دردناک وی. خو وروستو دا د هغوئ دپاره
د صداقت او امن مېوه ونيسی د چا چې تنبيه شوی وی. (۱۲) نو په دې وجه خپل کمزوری لاسونه او پښې مضبوطې کړئ. (۱۳)
د خپلو پښو دپاره نېغې لارې خوښې کړئ ځکه څوک چې شل ګوډ دی چې هغوئ درز ونۀ خوری بلکې مضبوط شی.

د خُدائ پاک د فضل رد کولو په خِلاف خبردارے

(۱۴) ټولو سره د صُلح کوشش کوئ او د هغې پاکيزګۍ طلبګار اوسئ د کومې نه بغېر چې به هيڅوک مالِک ونۀ وينی. (۱۵) خو
دې ته ګورئ چې څوک د خُدائ پاک د فضل نه پاتې نۀ شی، او هسې نه چې چرته زهريله جرړه راونۀ ټوکيږی او ستاسو دپاره د
عذاب سبب شی او د هغې په سبب ډېر خلق پليت شی. (۱۶) او د دې خبرې خيال ساتئ چې په تاسو کښې څوک د عِيسو په
شان زناکار او بې‌دينه نۀ شی چا چې د يو وخت د روټۍ په بدل کښې د خپلې مشرۍ حق خرڅ کړو. (۱۷) نو تاسو ته پته ده چې
کله بيا هغۀ وروستو د برکت وارث کېدل غوښتل نو هغه نامنظور شو. او هغۀ ته د توبې ويستلو موقع مِلاو نۀ شوه سره د دې
چې هغۀ په وير ژړا په هغه برکت پسې ډېر لټون وکړو. (۱۸) نو تاسو هغه غر ته نۀ يئ راغلی چې به د اور شغلو، تيارې، تورتم او
طوفان راګېرولو، لکه څنګه چې بنی اِسرائيل د سينا غرۀ ته راغلی وُو. (۱۹) او کله چې د بيګل آواز او کلام خلقو واورېدو نو
هغوئ مِنت وکړو چې مونږ سره دې نور کلام ونۀ کړے شی. (۲۰) نو هغوئ دا حُکم برداشت نۀ کړے شو چې، ”کۀ يو ځناور
هم د دې غر سره ولګی نو هغه دې په کاڼو مړ کړے شی.“ (۲۱) هغه منظر په رښتيا سره داسې هيبتناک وو چې موسیٰ وفرمائيل
چې، ”زۀ د يرې نه ډېر رېږدم.“ (۲۲) خو تاسو د صيون غر د ژوندی خُدائ پاک ښار آسمانی يروشلم او د بې‌شمېره او د زرګونو
فرښتو محفل ته راغلی يئ. (۲۳) او تاسو د خُدائ پاک اول پېدا شوو مجلس ته راغلی يئ د چا نومونه چې په آسمان کښې ليکلے
شوی دی. تاسو خُدائ پاک له راغلی يئ چې د ټولو خلقو منصف دے، او تاسو د صادقانو روحونو ملاقات له راغلی يئ چې
کامِل شوی دی، (۲۴) او تاسو د نوې لوظ مينځګړی عيسیٰ او د هغۀ نوستلے شوې د شهادت وينې له راغلی يئ، او د هغۀ قربانی
د هابيل د قربانۍ نه ډېر بهتره وه. (۲۵) نو پس خبردار شئ چې د هغۀ نه اِنکار ونۀ کړئ څوک چې تاسو ته کلام کوی. نو بيا هغه
خلقو ته چې د خُدائ پاک کلام په زمکه اورولے شو، چې هغوئ رد کړو نو بچ نۀ شول، نو هغه پېغام چې د آسمان نه اورولے
کيږی کۀ د هغۀ نه مخ اړوُو نو څنګه به بچ شُو؟ (۲۶) د خُدائ پاک آواز هغه وخت زمکه ولړزوله خو اوس هغۀ دا لوظ کړے
دے چې، ”اوس يو ځل بيا به زۀ يواځې زمکه نه، بلکې آسمان هم ولړزوم.“ (۲۷) د هغۀ د ”يو ځل بيا“ الفاظ دې ته اِشاره کوی
چې خوځېدونکی څيزونه به ختم شی، او نۀ خوځېدونکی څيزونه به پاتې شی. (۲۸) نو چې مونږ ته داسې بادشاهی ملاوېدونکې ده
چې هغه نۀ خوځېدونکې ده، نو راځئ چې شُکر ګزاری او په احترام او يرې سره خُدائ پاک ته خوښ عبادت وکړو. (۲۹) نو

ځکه چې زمونږ خُدائ پاک سوزونکے اور هم دے.

د خُدائ پاک د خوشحالولو خِدمت

۱۳ (۱) د ورونړو او خوېندو په شان د يو بل سره مينه کوئ. (۲) د مسافرو د مېلمستيا کولو نه بې‌پرواه کېږئ مه، ځکه چې
د دې په وجه ځينو خلقو د فرښتو مېلمستيا هم کړې ده خو پوهه شوی نهٔ دی. (۳) قېديان داسې يادوئ لکه چې تاسو ورسره په
قېد کښې يئ، او چې د چا سره بد سلوکی کيږی، هغوئ داسې ګڼئ لکه چې تاسو سره په خپله بد سلوکی شوی وی. (۴) په کار
دی چې ټول د وادهٔ احترام وکړی، او ښځه او خاوند دې د يو بل سره وفادار پاتې شی ځکه چې خُدائ پاک به په خپله د
حرامکارو زناکارو عدالت کوی. (۵) د پېسو د مينې نه خپل ځان وساتئ او څهٔ چې درسره دی په هغې صبر کوئ، ځکه چې
خُدائ پاک فرمائيلی دی چې، "زهٔ به هيڅکله هم تاسو نهٔ پرېږدم، او تاسو به هيڅکله نهٔ هېروم." (۶) نو ځکه مونږ ډېر په زړهٔ
ورتيا سره وايو چې، "مالِک زما مددګار دے، زهٔ به ونهٔ يرېږم، انسان به زما څهٔ وکړی؟" (۷) خپل مشران ياد ساتئ، چا چې
تاسو ته د خُدائ پاک کلام بيان کړو. د هغوئ د ژوند د طريقو نتيجو ته غور وکړئ او د هغوئ د ايمان سره سيالی کوئ. (۸)
عيسیٰ مسيح پرون، نن او تل تر تله يو شان دے. (۹) د هر قسم او مختلف تعليمونو په وجه بې‌لارې کېږئ مه، ځکه چې ښهٔ
ده چې زړهٔ په فضل مضبوط شی، نهٔ د هغه خوراکونو په اصُولو کومو چې هغوئ ته څهٔ فائده نهٔ ده ورکړې چا چې دا منل. (۱۰)
زمونږ داسې قربانګاه ده چې هغوئ ترې د خوراک کولو حق نهٔ لری څوک چې په خېمه کښې خدمت کوی. (۱۱) مشر اِمام د
ځناورو وينه زيات مقدس ځائ ته د ګناه د کفارې په طور وړی، خو د هغوئ لاشونه د خېمې نه بهر سوزولے شی. (۱۲) نو ځکه
عيسیٰ هم د ښار د دروازې نه بهر تکليف وزغملو د دې دپاره چې د خپلې وينې په وسيله خلق مقدس کړی. (۱۳) نو راځئ چې
هغهٔ له د خېمو نه بهر ورشُو او هغه بې‌عزتی وزغمو چې هغهٔ زغملې وه. (۱۴) ځکه چې دلته زمونږ يو ښار قائم پاتې کېدونکے
نشته بلکې مونږ د هغه ښار په لټون کښې يُو چې راتلونکے دے. (۱۵) ځکه دې د عيسیٰ په وسيله مونږ مسلسل خُدائ پاک ته د
شُکر ګزارۍ قربانی پېش کوُو او دا د ذکر هغه مېوه ده چې د هغهٔ د نوم اقرار کوی. (۱۶) او نېکی کول او سخاوت مهٔ هېروئ
ځکه چې خُدائ پاک په داسې قربانو خوشحالېږی. (۱۷) د خپلو مشرانو خبره اورئ او د هغوئ د حُکم تابعداری کوئ ځکه چې
هغوئ ستاسو په روحانی ژوند نظر ساتی او خُدائ پاک به د هغوئ په خپله تپوس کوی، نو هغوئ دې خپله ذمه واری په
خوشحالۍ او بې‌شکايته سر ته رسوی، هسې نه چې تاسو ته د دې نه څهٔ فائده مِلاو نهٔ شی. (۱۸) زمونږ دپاره دُعا کوئ ځکه چې
زمونږ يقين دے چې زمونږ ضمير پاک دے او زمونږ خواهش دے چې په هر لحاظ د عزت ژوند تېر کړُو. (۱۹) زهٔ تاسو ته
خاص درخواست کوم چې دُعا وکړئ نو چې زهٔ زر تاسو له بيا راشم.

برکت او آخری سلام

(۲۰) اوس دې د سلامتۍ خُدائ پاک چا چې د تل د لوظ د وينې په وسيله زمونږ مالِک عيسیٰ چې لوئ شپون دے د مرګ نه بيا
راژوندے کړو، (۲۱) هغه دې د خپلې رضا پوره کولو دپاره تاسو ته هر څهٔ درکړی او هغه دې د عيسیٰ مسيح په وسيله مونږ
کښې هغه کارونه وکړی څهٔ چې د هغهٔ خوښ وی. د هغهٔ حمد و ثنا دې تل تر تله وی. آمين. (۲۲) اے ورونړو او خوېندو، زهٔ
تاسو ته مِنت زاری کوم چې زما د نصيحت په کلام باندې غور وکړئ، کومه لنډه ليکنه چې ما تاسو ته وکړه. (۲۳) زهٔ غواړم
چې تاسو خبر شئ چې زمونږ ورور تيموتيوس آزاد شو. کهٔ چرې هغه دلته زر راشی نو زهٔ به هغهٔ سره تاسو له ملاقات له درشم.
(۲۴) خپلو ټولو مشرانو او ټولو مقدسينو ته سلام کوی. د اِټلی ايمانداران ورونړه تاسو ته سلام کوی. (۲۵) او په تاسو ټولو دې
فضل وی، آمين.

pashtobibles.org © يوسفزی ۲۰۱۹